

Universiteit
Leiden
The Netherlands

In gesprek met Carla Dik-Faber

Verduin, C.; Rademakers, P.

Citation

Verduin, C., & Rademakers, P. (2013). In gesprek met Carla Dik-Faber. *Bestuurskundige Berichten*, 28(4), 18-19. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3212325>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3212325>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

In gesprek met Carla Dik-Faber

Carla Dik-Faber heeft 7 jaar op lokaal niveau gewerkt voor de gemeente Veenendaal en met een tussenstap van 5 jaar bij de Provincie Utrecht is zij nu Tweede Kamerlid voor de ChristenUnie. We zijn met haar in gesprek gegaan om te kijken wat volgens haar de kracht is van de gemeente.

Door Caroline Verduin en Pauline Rademakers

Verhouding

Er zijn verschillende bestuurslagen in Nederland aan te wijzen. Zo kent men het Rijk, de provinciën en de gemeenten. Ieder heeft zijn eigen takenpakket en verantwoordelijkheden. Wat moet volgens u de verhouding zijn, oftevel wanneer moet men taken aan de gemeente overlaten?

“Het bestuur moet zo dicht mogelijk bij mensen staan. Het is dan ook belangrijk dat er bij elk beleidsterrein het juiste bestuursniveau gezocht wordt. Alles wat lokaal kan, moet onder de verantwoordelijkheid van de lokale democratie worden gebracht. Dit is zeker belangrijk in deze tijd met de opkomst van de Europese Unie als extra bestuurslaag. De ChristenUnie is tegen meer invloed van de Europese Unie op bepaalde onderwerpen, want dat is juist een beweging van de burger af. De ChristenUnie vindt dat de Europese Unie zich moet bezighouden met onderwerpen die de interne markt en veiligheid aangaan. Een goed voorbeeld waar Europa zich niet mee moet bemoeien is cultuurbeleid. Cultuur is overal anders en kan al tussen kleine regionale gebieden erg verschillen. Dit kan men dan ook beter op een lager niveau organiseren dan op Europees niveau.”

Hoe kijkt u dan tegen het nieuwe takenpakket aan van de gemeenten met de overheveling van de Algemene Wet van bijzondere Ziektekosten (AWBZ)?

“De Algemene Wet bijzondere Ziektekosten zal de komende jaren onder de verantwoordelijkheid van de gemeenten komen. Deze overheveling gaat helaas gepaard met korting op het budget, maar zorg komt zo wel dichtbij mensen. Ook moet de vraag zijn wat mensen zelf kunnen doen. Helaas wordt die vraag nu pas gesteld, nu er bezuinigd moet worden. De bezuinigingsoperatie en een visie op zorg dichtbij mensen lopen nu door elkaar heen. Wanneer een familielid of een buur helpt, is dat onbetaalbaar. Ik vind het heel mooi wanneer mensen elkaar helpen. Informele zorg en mantelzorg kunnen echter nooit in de plaats komen van professionele zorg.”

Samenwerking

Er zijn veel verschillen tussen gemeenten in Nederland. Zo zie je in de rustige gebieden van ons land grote gemeenten met relatief weinig inwoners, terwijl er in de Randstad veel kleine gemeenten met een hoge bevolkingsdichtheid te vinden zijn. Hoe ervaart u de verschillen tussen

gemeenten, in capaciteit en financiën bijvoorbeeld?

“Ik ken de verschillen tussen de gemeenten. Een grote gemeente is niet per definitie beter in staat om het takenpakket uit te voeren. Gemeenten – groot of klein – moeten capabel zijn om de taken op te pakken die ze moeten uitvoeren. Soms kan een samenwerking tussen gemeenten hierbij een uitkomst bieden. Samenwerking tussen buurgemeenten moedigt de ChristenUnie dan ook aan. Hier moet wel bij gezegd worden dat deze samenwerking of misschien zelfs fusies niet vanuit een ander bestuursniveau moeten worden georganiseerd, maar besloten moeten worden door de Gemeenteraden zelf. Zij weten immers of dit echt nodig is of niet.”

Hoe staat u tegenover regionale initiatieven?

“Het principe moedig ik aan. Echter, er zijn veel regionale samenwerkingen waarop de democratische controle ontbreekt. Gemeenten nemen vaak deel aan ontelbare regionale samenwerkingsverbanden waarbij ze zelf ook het overzicht kwijt kunnen raken. Hier moeten gemeenten kritisch over zijn. Bij burgerinitiatieven zie je juist dat gemeenteraden het moeilijk vinden om los te laten. Het is goed om te zien dat burgers de handen in één slaan om een lokaal probleem aan te pakken. Het nadeel dat de democratische controle hier ontbreekt moeten gemeenten maar voor lief nemen. Dat weegt immers niet op tegen het voordeel van mensen die zelf initiatieven nemen.”

Foto: Anne Paul Roukema / ChristenUnie

Carla Dik-Faber

Partij: Christen Unie

Portefeuille: Economische zaken, Volksgezondheid; Welzijn en Sport; Infrastructuur en Milieu

U geeft aan dat u het goed vindt dat bestuur dicht bij de burger komt te staan. Bent u echter niet bang dat wanneer er meer taken bij de gemeente komen te liggen, dat de provincie steeds minder van belang wordt?

"Ik ben fan van de provincies. Het is een geweldige bestuurslaag. Voor de burger is het misschien niet zo zichtbaar, maar het is de perfecte bestuurslaag voor onderwerpen als natuur en landschap, regionale economie en cultuur. Dit zijn goede kerntaken die daar moeten blijven en nut geven aan de provinciën. De discussie over de ecologische hoofdstructuur werd bijvoorbeeld op Rijksniveau gevoerd. Deze discussie werd gehouden vanachter de tekentafel en hierbij is niet naar de realiteit gekeken. De provincie neemt dit nu over. Een goede keuze want dit is de perfecte schaal om naar dit onderwerp te kijken. Nu kunnen de beleidsmakers namelijk echt het gebied ingaan en kijken wat daar speelt. Dit onderwerp zou echter weer net een maatje te groot zijn voor de gemeenten. Dit komt in feite weer neer op het zoeken van de juiste bestuurslaag voor het juiste beleidsonderwerp."

Het gaat echter ook soms mis met de decentralisatie. Hoe kan dit?

"Het Rijk kan niet goed decentraliseren. Taken worden

gedecentraliseerd, maar het budget wordt in veel gevallen nog wel op Rijksniveau vastgesteld. Zo probeert het Rijk nog een vinger in de pap te houden. Het is 'decentralisatie met gouden koorden'. Discussies blijft men dus op Rijksniveau voeren over deze onderwerpen. Kamerfracties doen hier ook vaak aan mee. Om die reden ben ik wel eens bij een debat weggebleven, omdat ik als Tweede Kamerlid me niet hiermee wil bemoeien, maar het wil overlaten aan de verantwoordelijke bestuurslaag. Het gaat hier om vertrouwen. Het Rijk wil de verantwoordelijkheid echter soms niet loslaten."

Wat is volgens u nu de 'Kracht van de gemeente en de stad'?

"De kracht van de stad is voor mij dat het een gebied van mensen is. Het is hún leefomgeving. In de stad vindt men elkaar en organiseert eigen lokale activiteiten. Ik denk hierbij aan goede lokale initiatieven geïnitieerd door burgers waar de gemeente meewerkend bij is maar niet belemmerend. Er zijn legio voorbeelden op het gebied van de zorg, energie en stadslandbouw. Het is dicht bij de mens. De kracht van de stad is dus voor mij eigenlijk de kracht van mensen." ■

Bestuurskunde
 Bestuurskunde Wetenschap
 Wetenschap
 Beleid
 Gemeente
 Theorie
 Bestuur
 Parlement
 Europa
 Rijk
 Praktijk

Word nu lid van de Vereniging voor Bestuurskunde voor het Speciale studententarief van €18,70 per jaar.

Je ontvangt dan gelijk vier keer per jaar het tijdschrift Bestuurskunde.

Meer informatie? Surf naar www.bestuurskunde.nl

Vereniging voor Bestuurskunde
 DE BRUG TUSSEN THEORIE EN PRAKTIJK